

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Danske Kirkers Samråd er et samtaleforum, og det er privat, kan man sige, på den måde, at det jo er en sammenslutning, et samtaleforum, hvor kristne trossamfund, kristne kirkesamfund mødes og drøfter forskellige ting med hinanden. Det har ingen officiel karakter, forstået på den måde at det jo ikke er nedsat af nogen. De mødes, det og har en uformel karakter.

Vedrørende spørgsmålet om det ikke er en skærpende omstændighed, at der i deres udtalelse blandt de andre trossamfund står folkekirken: Når man går bag det, så viser det sig, at det er repræsentanter for Det Mellemkirkelige Råd, som sidder i dette samråd.

Jeg mener, det er utroligt, at det overhovedet kan finde sted. Når man går tilbage og læser dels forhandlingerne her fra Folketingssalen, dels betænkningen fra Kirkeudvalget, som kom i 1987 og jo var forarbejdet til den lovændring, som så bliver vedtaget i 1989, hvor Det Mellemkirkelige Råd bliver en forsøgsordning og så endelig permanentgjort i 1994, og de spørgsmål, der er stillet til de kirkeministre, som har haft med det her at gøre, så er det helt klart, at det, der har været kardinalpunktet, hele tiden har været, om vi nu ville få et råd af synodal karakter, som kan udtale sig på folkekirkens vegne.

Igen og igen er det blevet fastslået, at Det Mellemkirkelige Råd på ingen måde kan udtale sig på folkekirkens vegne. Det kan kun udtale sig på egne vegne.

Jesper Langballe (DF):

Igen tak for svaret. Det er jo almindeligt kendt, jeg havde nær sagt kristelig børnelærdom hertilands, at ingen kan og skal udtale sig på folkekirkens vegne, at folkekirken kun har en eneste stemme, nemlig det evangelium om Kristus, som bliver forkyndt i hver eneste kirke hver eneste søndag.

Kl. 14.15

Derudover fremgår det jo af ministerens svar, at specielt med henblik på Det Mellemkirkelige Råd er det altså nøje indskærpet, at rådet ikke kan og ikke må udtale sig på folkekirkens vegne og på den måde tillægge sig selv synodal karakter. Vil ministeren bekræfte, at her er tale om en overskridelse af beføjelserne, som er meget, meget grov?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg er helt enig med hr. Jesper Langballe. Det er en overskridelse af beføjelserne, og det er efter

min mening en meget alvorlig overskridelse af beføjelserne, netop fordi det har været kardinalpunktet hele tiden. Hver eneste gang, dette emne er blevet behandlet, har det været kardinalpunktet, at Det Mellemkirkelige Råd på ingen måde måtte optræde på synodal vis som en stemme for folkekirken, men at det alene kunne repræsentere sig selv som enkeltindivider, i virkeligheden som privatpersoner, i de forskellige sammenhænge, hvor Det Mellemkirkelige Råd deltager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2623

8) Til kirkeministeren af:

Jesper Langballe (DF):

»Hvilke konsekvenser vil ministeren drage af Det Mellemkirkelige Råds opførsel i forbindelse med Danske Kirkers samråds udtalelser – med henblik på, at offentligheden oplyses om tingenes rette sammenhæng og med henblik på, at noget lignende aldrig kan gentage sig?«

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg finder det stærkt kritisabelt, at personer, som Det Mellemkirkelige Råd har udpeget til at deltage i Danske Kirkers samråd, oven i købet så fremtrædende personer som Det Mellemkirkelige Råds formand og næstformand, medvirker til en udtalelse fra Danske Kirkers samråd uden at sikre sig, at det tydeligt fremgår, at de kun udtaler sig og kun kan udtale sig på egne vegne.

Jeg er derfor glad for spørgsmålet som en anledning til over for så vel offentligheden som medlemmerne af Det Mellemkirkelige Råd at oplyse om og understrege det princip, som også blev understreget ved etableringen af den nuværende struktur for det mellemkirkelige arbejde, nemlig at ingen kan udtale sig på folkekirkens vegne, og at personer, som af de mellemkirkelige stiftudvalg eller af Det Mellemkirkelige Råd er udpeget til at deltage i møder eller konferencer, altid kun udtaler sig på egne vegne.

Jeg forventer, at denne tilsyneladende tiltrængte påmindelse må blive hørt, husket og efterlevet af Det Mellemkirkelige Råds medlemmer så vel som af andre, der af rådet måtte blive udpeget til at deltage i møder eller konferencer.

Jeg har med tilfredshed bemærket i dagspressen, at der i hvert fald er nogle af medlemmerne i Det Mellemkirkelige Råd, som er opmærksom-